

Samtaleguide til samtale med en person, der potentielt udsættes for partnervold

1. Indled samtalen – spørg ind til generel trivsel eller en bekymring for borgeren

Du kan fx spørge til generel trivsel eller konflikter i hjemmet

- Mange, som jeg møder i mit arbejde, har problemer i familien/med mennesker, som de er tætte med. Nogle gange kan de også opleve at blive behandlet dårligt. Ikke alle ved, at de kan snakke med mig om det, så derfor er jeg begyndt at spørge ind til det. Hvordan går det hjemme hos dig?
- De fleste par har problemer indimellem. Hvordan bliver problemer håndteret hjemme hos jer? Er det noget, I taler om? Finder I oftest frem til en enighed og får løs problemerne? Eller er det sådan, at det kun er én af jer, der styrer, hvad der skal siges og gøres?

Det kan også være, der allerede er en bekymring for familien

- Jeg bliver bekymret, når jeg (fx ser at du har blå mærker/virker nervøs, hører om dine søvnproblemer/at du ofte føler dig sløj/dit barns udfordringer i skolen/din stress eller depression/at du lader til at tvivle unødvendig meget på dig selv). Kan det hænge sammen med, at der foregår noget i dit liv, der ikke er godt for dig/jer?
- Som du ved, har vi modtaget en bekymring fra dit barns skole i forbindelse med (fx at barnet har det svært socialt, er meget stille/virker utryg, har tabt sig meget/er blevet svært overvægtig eller ikke møder op). Jeg bliver derfor nødt til at stille dig nogle spørgsmål til, hvordan det går derhjemme.
- Forklar borgeren, hvorfor du spørger. Du kan fx sige: Jeg spørger, fordi jeg har mulighed for at henvise dig og din familie til noget støtte og hjælp, hvis du/I har brug for det.

Du kan også spørge ind til udfordringer relateret til en anden social problematik hos borgeren eller dennes partner

- Hvordan har du/din partner det med, at du/din partner (fx har et alkoholmisbrug, en psykisk lidelse, står uden job)? Hvordan påvirker det jeres parforhold?
- Hvad er det værste, der sker, når (fx din partner har drukket, når din partner er frustreret over sin jobsituation)?

2. Udfold erfaringer (hvis borgeren bekræfter at være i mistrivsel) – undgå at bruge ordet vold og spørg til konkrete handlinger

- Har du nogensinde været utryg i dit eget hjem/Har du nogensinde været bange for din partner?
- Bliver du nogle gange ydmyget eller kaldt nedværdigende ting af din partner?
- Bliver du nogle gange forhindret i at gøre ting, du gerne vil (fx se venner eller familie)?
- Insisterer din partner på at vide, hvor du er/Er din partner nogle gange jaloux eller besidderisk?
- Har du oplevet, at din partner har svært ved at styre sit temperament og bliver opfarende (fx råber eller bander)?
- Har din partner truet med at udøve skade på dig eller jeres børn?
- Er du nogensinde blevet skubbet, slået, sparket, trukket i håret eller fået taget kvælertag?
- Har du oplevet at blive presset til sex eller tvunget til noget seksuelt, som du ikke har haft lyst til?

- Forhindrer din partner dig i at have viden om eller adgang til din egen eller fælles økonomi, også selvom du beder om det?
- Oplever du, at din partner kaster med ting eller ødelægger genstande, som er værdifulde for dig?
- Er du bekymret for dine (fx børns, forældres, venners, kæledyrs etc.) sikkerhed?
- For gravide kan du evt. spørge: Er du bekymret for, at din partner kan finde på at skade dit kommende barn?

3. Afrund samtalen – spørg til, hvordan borgeren har det nu

Gentag borgerens udsagn fra samtalen, så borgeren kan bekræfte eller korrigere, hvad du har hørt. Bekræft borgeren i vedkommendes oplevelse af, at partnerens handlinger er forkerte.

Anerkend borgerens fortælling i samtalen og sæt fokus på borgerens intentioner, færdigheder og håb ved at beskrive, hvad de har været i stand til. Du kan fx sige: Det er stærkt gået, at du alligevel kom i dag/passet dit arbejde/har fået dit barn afsted i skole hver dag/taler med en ven/veninde om dit forhold.

Anerkend borgerens reaktioner som normale og fokusér på voldshandlingerne som unormale. Jeg kan godt forstå, at det påvirker dig. Jeg kender flere, som har prøvet noget af det samme/står i samme situation, og de fortæller om de samme reaktioner og følgevirkninger, som du gør. Du reagerer helt naturligt på unaturlige handlinger. Alle har brug for at kunne være tryk i deres tætte relationer.

Fortæl borgeren, hvordan du kan hjælpe. Aftal fx en opfølgende samtale og henvis videre til relevant hjælp (se kapitel 4). Tilbyd, at du henvender dig til organisationen eller myndigheden sammen med borgeren, hvis det er muligt. Aftal eventuelt, hvordan borgeren kan kontaktes, hvis hun/han ikke dukker op til en aftale.

Er du bekymret for borgerens sikkerhed?

Så spørg fx: Føler du dig tryk, når du går herfra i dag? Vil du henvende dig til politiet, et krisecenter eller andet, hvis du føler, du er i fare?

Er borgeren i akut fare?

Ved livstruende vold eller frygt for drab, skal du kontakte politiet på tlf. 112 og et kvinde- eller mandekrisecentre. Du kan ringe til Lev Uden Volds nationale hotline på tlf. 1888 for at få viden om, hvilke krisecentre der har ledige pladser.